

De la apariția ultimului număr al publicației *Aisberg*, nr.8/2012, până acum, la primul număr din 2013, trei poeți importanți ai Brașovului au pășit spre eternitate: George Pu cari, Eugen Axinte și Ioan Suci.

Ceasul

George Pu cari

Toamnă, femeie tristă și tristă femeie,
ca ploaia plânsă pe terasă,
mai crezi în insomnia rămasă?
Eu dorm înainte ca ea să ne-adoarmă.
Pun mâna sub cap,
de parcă nici nu o am.

E perna de vid,
e mâna ce bună care te-a dezbrăcat.
e un pumn potrivit,
Cel care te-a ferit și nu te-a lovit.
Dar degetele mele
degerate și ele se încălzesc
în cenușă;
cuvintele, planuri și fac
pe la ușă,

Semn că te cauți ma femme,
dar ușa se închide
și ne întâlnim tot mai rar.
De fapt nu există nici întâlnire,
ci doar un ceas de vară și infam,
aruncat peste cactușii și dalii
de Savador Dali,
cel ce îți roagă orele sale nătânge,
dă foc la girafe,
și ucide ceasurile și plânge -
Zilele au capul tăiat
ca vita atârnată și bleagă
într-un distins abator.

Aduceri aminte

Eugen Axinte

Învrednicite-s cu memoria rănilor
toate ce sunt, iar visele noastre-s
înzidite-ntr-o oaptă

edenități cât o clipă se zbat
în armurile somnului.

Întru toate, acestea-s purtate
în slava cuvântului tău, învederate-s
cu lumina eonului

aduceri aminte și-or fi
limba Tăcerii și marmura
înălțate în acest anotimp.

Peisaj cu acantă (fragment)

V.

Ca aduceri aminte, Tăcere în limbile
focului. Cinstire, acum, ne rămână
plângerea ei. Ci iată, aurul vieții, în
arderea ei, nicidecum cei ce n-au plâns
n-or să-l aibă. În slavă și glorie,
zidirea oaptei. Jur-împrejur,
lespedea grea, la toate ce-au fost,
mărturie-i. Ascultă, îți zic, într-o mare
iubire oapta și lacrima - pulberile și
slova aceasta.

Prive te

Ioan Suci

... în paji tea
Limbii Române
să-ncrezi
tot cerul
sufletului tău!

Prive te:

Eternă e ființa Patriei!
Noi în tine îi suntem dovezile,
se apropie vremea
să cuprindem acest adevăr
cu pacea eonilor,
cu aripa tuturor
muncilor
noastre
frumoase
către copacii
și zâmbetele copiilor ce
ne-a teaptă,
ne dăruie timp reavăn
luminându-ne
cu libertatea de-a fi!

Poem

Fauni ai UMBREI, -
Veți vedea tăcând
doar spații
întru
bătălii și nymphe!...

Chris Samy,
*Emigrant în limba
mea*

